
Árni Þór Sigurðsson (VG) (Hovedindlæg)

Fru præsident. Jeg vil også takke for denne redegørelse og kan sige, at vi i VSG-gruppen synes, det er vigtigt, at man i Nordisk Råd nu sætter større fokus på udenrigspolitik og international politik. Jeg synes, det er på tide, at vi formaliserer dette område i Nordisk Råd-sammenhæng.

Der er meget godt i redegørelsen, og jeg vil takke for den, og jeg vil ikke fokusere på det, som jeg er enig i, men det, som jeg ikke er så vældig glad for. Jeg vil dog sige, at jeg holder med den norske udenrigsminister, når han taler om den nordiske samhørighed og solidaritet, som kendetegner det nordiske fællesskab. Samtidig med at vi lægger større vægt på udenrigspolitik, må vi ikke skåne os ved at undlade at snakke om udenrigspolitiske temaer, som kan være ømtålelige.

Den udenrigspolitiske redegørelse er inde på mange områder, blandt andet Mellemøsten med Syrien, men der må jeg sige, at fraværet af Palæstinasagen er iøjnefaldende. Norden må på den internationale arena altid tale fredens, demokratiets og menneskerettighedernes sag, og der kan vi ikke undlade at berøre Palæstina. Vent og se-politikken, som nu er blevet ført over for Palæstina, er til og med i færd med at ødelægge tostatsløsningen, som jeg tror at vi alle var enige om var den eneste brugbare. Hvordan stiller de nordiske udenrigsministre sig til situationen i Palæstina? Og vil de følge Islands eksempel og anerkende Palæstina som selvstændig stat? Det er spørgsmålet til ministrene.

Jeg vil også henvende mig til den finske og den svenske udenrigsminister. Det gælder den diskussion, som har foregået i begge lande angående overvågning af det islandske luftrum. Det hører med i den sammenhæng, at

der selvfølgelig i Island har været en debat om luftovervågningen, og for tre år siden publiceredes en rapport af udenrigsministeriet, den såkaldte risikovurderingsrapport. Der kom eksperterne frem til, at der overhovedet ikke findes nogen umiddelbar militær risiko i det islandske luftrum, og det står således klart, at det udelukkende drejer sig om NATO's militære øvelser, som intet har med Islands forsvar at gøre. Og det siger sig selv, at hvis man skal forsvare det islandske luftrum, rækker det næppe med nogle få uger om året. Hvad skal man så gøre de andre, resterende uger?

Når man siger, at det drejer sig om nordisk samarbejde, synes jeg, at det er en camouflering af NATO's operationer. Stoltenbergrapporten nævner det som grundlag for øget nordisk samarbejde på udenrigs- og forsvarsområdet, men den rapport mangler en parlamentarisk forankring i de nationale parlamenter. Jeg vil derfor også spørge, om dette er en ændring af neutralitetspolitikken i Sverige og Finland, og jeg vil også sige, at udenrigsministrene Bildt og Tuomioja altid er velkomne på Island, men hvis formålet er at sende flyforsvaret militærøvelser, så værsgo at blive hjemme!

Information

Tal nummer

150

Typ

Hovedindlæg

Person

[Árni Þór Sigurðsson](#)

Speaker role

Den Venstresocialistiske Grønne Gruppes talsperson

Datum

31.10.12 16:27